

нѣкое агне, гълъбче, дѣге, момиче, момче, нѣкоя бѣдна вдовица, нѣкой боленъ или кой и да е другъ човѣкъ. Мравката е една математическа формула. Прѣдстави ли ти се такава формула за разрѣшение, ти ще се спрешъ да помислишъ, какъ да я разрѣшишъ. Дойде нѣкой при тебе и ти каже, че е много отчаянъ, иска да се самоубие. Ти ще се замислишъ, по какъвъ начинъ да му помогнешъ. Кажешъ ли, че не можешъ да му помогнешъ. въ слѣдния животъ тази твоя постѣпка кармически носи лоши послѣдствия Законътъ е единъ и сѣщъ: ще се спрешъ, въ този малкъ законъ, и ще помогнешъ. Ако ли не помогнешъ, ще опрѣдѣлишъ въ тоя моментъ своята лоша сѣдба. Когато сгрѣшишъ по този начинъ, потърси другъ начинъ, по добъръ за поправяне на погрѣшката си. Ако всички българи обмисляха добръ всѣка своя постѣпка, всѣко свое дѣйствиe, то щѣха ли днесъ да ядатъ хлѣбъ съ купони, захаръ съ купони, щѣха ли да воюватъ? Българскитѣ държавници не се грижатъ за давящата се мравка, а за голѣмитѣ граници на България, но тѣ не знаятъ, че сѣдбата на България се опрѣдѣля отъ сѣдбата на тая мравка. Българскитѣ държавници се интересуватъ отъ България дотолкова, доколкото сѣ засегнати тѣхнитѣ кесии. Това не сѣ родолюбци, това сѣ прѣдатели, тѣ играятъ ролята на Юда съзнателно или несъзнателно, съ пари или безъ пари. Азъ ви говоря върху тѣзи два велики закона, защото ако се приложатъ тѣ, и ако точно се изпълняватъ, тѣ ще спасятъ и поправятъ човѣчеството. Сега българитѣ отварятъ разни училища, но не мислятъ за мравкитѣ, за подобрието на тѣхния животъ. Тѣ мислятъ за печалби и казватъ: „Да имаме пари, ние ще намѣримъ добри учители, добри работници“. Покажете ми едно общество, което е работило съ пари и да е успѣло много. Не искамъ да кажа, че всички дружелства трѣбва да спратъ своята дѣйностъ, но трѣбва да измѣнятъ начина на живота си. Прѣдпочитамъ да посветя цѣлъ животъ за единъ човѣкъ, който възприема това, което казвамъ, отколкото да работя за хиляди хора, които нищо не възприематъ. Всѣки, който започва една рвота, трѣбва да работи съ присърце, а не да ходятъ по десетъ пѣти въ къщата му да го викатъ да направи едно или друго. Човѣкъ, който проповѣдва едно учение, трѣбва да разбира неговитѣ закони и да ги